

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Благоевград, 03.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър Р. Беровски

при участието на секретаря Ана Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Димитър Р. Беровски Гражданско дело № 20221210100661 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

I. Обстоятелства по производството.

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК („Основно производство”).

Образувано е по искова молба, подадена от „ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.***, представлявано от С. Н. Н., Ц. Г. С. и Я. К. Ч. - управители, чрез пълномощника Г. П.-юрисконсулт против Н. С. Б., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. С., общ. С., обл. Благоевград.

Ищецът твърди, че се е намирал в облигационно правоотношение с наследодателя на ответника С. С. Б. и Д. С. С., произтичащо от Договор за револвиращ заем от 24.06.2010г. с № 1007974080. Сочи, че по силата на този договор в качеството си на кредитодател на 24.06.2010г. е предоставил по банковата сметка на заемополучателя С. С. Б. сума в размер на 1500 лв. Излага, че било уговорено и договорно възнаграждение за отпуснатия кредит. Поддържа, че крайният срок за погасяване на кредита съгласно погасителния план бил изтекъл на 10.10.2013г. Навежда, че заемополучателят С. С. Б. починал на 17.04.2012г., като е оставил за свой наследник и ответника Н. С. Б. (дъщеря). Заявява, че в качеството си на наследник на починалия заемополучател ответникът дължи припадащата му се част от общата дължима сума за главница от 316,02 лв. и неплатено договорно възнаграждение 143,43 лв. за периода от 10.07.2012г. до 10.10.2013г. Поддържа, че за посочените вземания на 17.11.2021 г. по ч. гр. д. № 2272/2021г. на РС – Благоевград е била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, срещу която ответникът подал възражение по чл. 414 ГПК.

Ответникът оспорва предявените искове. Тази си процесуална позиция обосновава с доводи, че претендираните вземания били погасени по давност.

По повод подадената искова молба, предмет на разглеждане в настоящото производство са следните установителни искови претенции:

- чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 60, ал. 1 ЗН – относно вземането за сумата от 316,02 лв. (триста и шестнадесет лева и две стотинки) – главница на основание сключен между "Профи кредит България" ЕООД, в качеството му на кредитор, от една страна и от друга страна С. С. Б., в качеството на клиент и Д. С. С., в качеството на съдлъжник Договор за потребителски кредит № 1007974080 от 24.06.2010г., като сумата е припадащата се част, дължима от наследника на починалия кредитор С. С. Б., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване

на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 02.09.2021г. до окончателното погасяване, и - чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 2 ТЗ вр. чл. 60, ал. 1 ЗН – относно вземането за сумата от 143,43 лв. (сто четиридесет и три лева и четиридесет и три стотинки) – неплатено договорно възнаграждение, дължимо за периода от 10.07.2012г. до 10.10.2013г.

За вземанията по така предявените установителни искове е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК с № 902 от 17.11.2021г. по ч. гр. д. № 2272/2021г. на Районен съд – гр. Благоевград, срещу която ответникът, имащ качеството на длъжник в заповедното производство, е депозирал възражение.

II. Фактически и правни изводи.

1. Относно допустимостта на предявените установителни искове:

Предявените установителни искове са процесуално допустими. Същите изхождат от легитимирано лице, депозирани са пред компетентния съд и в законоустановения едномесечен срок по чл. 415, ал. 4 ГПК.

2. Относно основателността на предявените установителни искове:

Не се спори между страните, че междуищеца (като кредитор и заемодател) и наследодателя на ответника С. С. Б. (заемополучател) е бил сключен процесният договор за револвиращ заем от 24.06.2010г. с № 1007974080, по силата на който ищецът е предоставил на наследодателя на ответника С. С. Б. сумата от 1500 лв.

Безспорно е, че крайният срок за погасяване на кредита съгласно погасителния план бил изтекъл на 10.10.2013г.

Страните признават, че заемополучателят С. С. Б., починал на 17.04.2012г., като е оставил за свой наследник и ответника Н. С. Б. (дъщеря).

Горепосочените безспорни обстоятелства се установяват и от приетите по делото писмени доказателства.

Основният спорен въпрос по делото е дали претендираните вземания за главница и неплатено договорно възнаграждение са погасени по давност. За да се отговори на този въпрос, съдът съобрази следното:

За погасяване на задължението за главница по процесния договор за заем е приложим 5-годишният давностен срок по чл. 110 ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 111 б. "в", пр. 2 ЗЗД вземанията за лихви (каквото представлява и претендираното неплатено договорно възнаграждение) пък се погасяват с тригодишната давност.

В тази връзка следва да име предвид, че съгласно чл. 114 ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като тя се прекъсва при предявяване на иск (чл. 116, б. „б“, предл. 1 ЗЗД) и не тече в хода на самото съдебно производство (чл. 115, ал. 1, б. „ж“ ЗЗД). В принципен план искът се смята за предявен с постъпване на исковата молба в съда (чл. 125 ГПК). Съобразно разпоредбата на чл. 422, ал. 1 ГПК, в хипотезата на предявяване на иск, имащ за предмет установяване съществуването на вземане по издадена заповед за изпълнение, искът се счита предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение, когато е спазен срокът по чл. 415, ал. 4 ГПК. Такъв е и настоящият случай. Посоченият нормативен регламент е изключение от общото правило на цитирания чл. 125 ГПК и като законодателно разрешение е създадено в интерес на кредитора, тъй като свързва материалноправните последици от предявяването на иска с момент, предхождащ депозирането на исковата молба. Към тези последици несъмнено се включва и прекъсване течението на погасителната давност, спиране на давността и правото на законна лихва (вж. в този смисъл мотивите към т. 9 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. дело № 4 от 2013 г. на ОСГТК на ВКС).

В разглеждания казус падежът на последната погасителна вноска по кредитния договор е 10.10.2013г. Следователно 5-годишният давностен срок за главницата е започнал да тече считано от датата на крайния срок на процесния договор за заем - 10.10.2013г. При това положение същият е бил изтекъл на 10.10.2018г. Заявлението по чл. 410 ГПК е депозирано в съда на 02.09.2021г., от който момент се счита за предявен и искът по чл. 422 ГПК, тъй като кредиторът в случая е спазил 1-месечния срок по чл. 415, ал. 4 ГПК. Искът за главница е подаден след изтичане на 5-годишния давностен срок. Това води до извод, че последният е

неоснователен, като погасен по давност.

В настоящия случай исковата претенция за договорна лихва (неплатено договорно възнаграждение) също е предявена на 02.09.2021г., т.е. след изтичането на тригодишния давностен срок (изтекъл на 10.10.2016г.). Това също води до извода, че искът за неплатено договорно възнаграждение е неоснователен, като погасен по давност.

В обобщение трябва да се изтъкне, че предявените искове се явяват неоснователни, като погасени по давност и като такива подлежат на отхвърляне.

Относно разноските.

Предвид крайния изход на правния спор, на ищеца не се следват, претендираните от него разноски по делото, а на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът дължи и следва да бъде осъден да заплати на ответника, претендираните от последния разноски за заплатено адвокатско възнаграждение. При определяне на дължимите разноски трябва да се съобрази и направеното от процесуалния представител на ищеца възражение за прекомерност за претендираното от ответника адвокатско възнаграждение. В тази връзка съдът намира възражението за неоснователно. Съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК може да се присъди по-нисък размер на разноските за адвокат, ако претендираният размер е прекомерен съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. В Наредба № 1/09.07.2004 г. са определени минималните адвокатски възнаграждения. Ищцата претендира адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., като с оглед предмета на делото минималният размер на адвокатския хонорар е 400 лв. (арг. от чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, съгласно изменение на Наредбата - ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г.). Следователно исканото адвокатско възнаграждение не е прекомерно, с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото и същото в размер на сумата от 300 лв. трябва да се присъди изцяло.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. Благоевград, Гражданско отделение, Осми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на „ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.***, представлявано от С. Н. Н., Ц. Г. С. и Я. К. Ч. - управители против Н. С. Б., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. С., общ. С., обл. Благоевград, **с които се претендира да бъде признато за установено** по реда на чл. 422 ГПК, **че ответникът дължи на ищеца следните суми**, които са били предмет на Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК с № 902 от 17.11.2021г., издадена по ч. гр. д. № 2272/2021г. на Районен съд – гр. Благоевград, **а именно:**

- **316,02 лв. (триста и шестнадесет лева и две стотинки)** – главница на основание сключен между "Профи кредит България" ЕООД, в качеството му на кредитор, от една страна и от друга страна С. С. Б., в качеството на клиент и Д. С. С., в качеството на съдлъжник Договор за потребителски кредит № 1007974080 от 24.06.2010г., като сумата е припадащата се част, дължима от наследника на починалия кредитор С. С. Б., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 02.09.2021г. до окончателното погасяване.

- **143,43 лв. (сто четиридесет и три лева и четиридесет и три стотинки)** – неплатено договорно възнаграждение, дължимо за периода от 10.07.2012г. до 10.10.2013г..

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.***, представлявано от С. Н. Н., Ц. Г. С. и Я. К. Ч. - управители **да заплати** на Н. С. Б., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. С., общ. С., обл. Благоевград **сумата от 300 лв. /триста лева/** – представляваща общ размер на разноските, дължими за производството по гр. д. № 661/2022г. на РС – гр. Благоевград.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд – гр. Благоевград в двуседмичен срок, считано от връчването на препис на страните по делото. Като въззивната жалба се

подава чрез Районен съд – гр.Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____